

צמאה נפשי



משנכנס אדר חגיגין בשמחה

גליון 35

פרשת תצוה-זכור תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 6.09	ירושלים: 4.56
תל-אביב: 6.11	תל-אביב: 5.11
חיפה: 6.10	חיפה: 5.01
ביתר עילית: 6.09	ביתר עילית: 5.11
רבינו תם: 6.49	
הנץ החמה: 6.12	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.24	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.00	
סוף זמן תפילה למג"א: 9.33	
סוף זמן תפילה להגר"א: 9.57	

“זכור את אשר עשה לך עמלק”

בפורים צריך להחזיק ראש' יותר מאשר ביום הכיפורים, כי ביום כיפורים נמצאים בבית הכנסת 24 שעות ויושבים רתוקים לכיסא, אבל בפורים צריכים גם לשתות יין, וגם לשמוח ולשיר ולרקוד, ובכל זאת להישאר בישוב דעת ולהיות דבוקים בה; כולם יודעים שצריך להכות את עמלק, להכחיד את עמלק להרוג אותו, אבל מי זה עמלק? עמלק זה אנחנו, בכל אחד ואחד יש בתוכו עמלק, כל זמן שעמלק בתוכנו לא יעזור כלום, גם אם נהרוג את המן יבוא סיסרא, יבוא טיטוס, יבוא אספסינוס, יבוא היטלר, כל עוד שהאדם לא יוצא מפגמי הברית שלו מהגאוון שלו אז המן חי, השטן הזה נכנס במישרו אחר, כשהרגו את המן אז הדור הוא ניצל אבל בכל דור קמים 'המנים' חדשים.

המן נברא מעבירות, מכל עבירה נברא המן, נברא מחבל, מכל עבירה נברא נאצי, כי שבא נאצי להרוג יהודי - זה אני בראתי את הנאצי הזה! אני בראתי את המחבל הזה! אם אני יעשה תשובה המחבל יישרף, ימחק. אז מי זה המן? מי זה עמלק? עמלק זה אני. כל עוד שאני נמצא בעולם, כל עוד שאני חי, הגאולה לא תבוא עד שאני לא יהפוך את עצמי וישנה את עצמי. לא יעזור שום דבר. וזה הפורים - "ונהפוך הוא", שכל אחד צריך להפוך את עצמו מקצה לקצה.

בפורים מתגלית המתיקות של הנהר היוצא מעדן, בפורים כולם עולים לגן עדן, וכל מה שאוכלים וכל מה ששותים בפורים זה יין המשומר ושור הבר והלווייתן, זה הכל עופות מגן עדן, לווייתן מגן עדן, שור הבר מגן עדן, על ידי אור הפורים אומר "הקדושת יום טוב" מתגלה מי אני באמת. זה מתגלה דוקא בפורים, שאז אדם מגיע ורואה איפה הוא נמצא באמת, הוא זוכה לראות את כל הפגמים שלו, את כל העבירות שלו, הוא רואה בעצם שהוא המן.

אומר ה"קדושת לוי" ברגע שאדם רואה את הפחיתות שלו, איפה הוא מונח, הוא יכול ליפול בכזה ייאוש, ודווקא בפורים הוא בסכנה נוראה כי הכל מתגלה לו, הוא רואה באיזה פגמים הוא נמצא, פגמי עיניים, ריחוק מאמונה, ועל ידי זה הוא יכול ליפול לייאוש נורא, לכן בפורים צריך לשתות יין כמו שכתוב "תנו שיכר לעובד ויין למרי נפש" כדי לרומם את הדעת ולשיר ולשמוח, כי אחרי שמתברר לאדם שבעצם אני זה המן, אני הפושע הכי גדול, אז הוא יכול ליפול ככזה עצבות נוראה, ולכן תיקנו חז"ל "חייב איניש לבסומי בפוריא..". כי על ידי ה"בסומי" יתקיים בו "ונהפוך הוא", הוא יראה שאדרבה להיפך, אפילו המן כמוני רשע כמוני הנה ברוך ה' אני בא להתפלל, אני שמעתי מגילה בפורים, הייתי אפילו במקווה, הנחתי אפילו תפילין, אני זכיתי לכאלה מצוות, אז אין קידוש ה' יותר גדול מזה, כי כמה שאדם יותר רחוק אז הקידוש ה' שלו יותר גדול והשמחה יותר גדולה, כי ארור המן נהפך לברוך מרדכי, דווקא מי שידוע שהוא המן הוא יכול לזכות לברוך מרדכי.

האר"י הקדוש אומר שבכל פורים מאירה לנו הארת "יסוד אבא" שזה לא מאיר בשום זמן, ההארה הזו שנקראת "יסוד אבא" תמיד מכוסה, תמיד בהסתר, וכשקוראים את המגילה נעשה גילוי ומתגלית הארת יסוד אבא, יורדים כאלה אורות גדולים עד שכל אחד יכול לחזור בתשובה אמיתית, מרדכי שהוא יסוד אבא מתגלה בכל הדרו בפורים, כי הארת מרדכי - הארת יסוד אבא, ממשיכה לנו ניסים ונפלאות, ההארה הזו זה האמונה שאין עוד מלבדו, שאין כלום חוץ מה', יכול להיות אחשוורוש יכול להיות המן הם יכולים לעשות גזירות אבל באמת הם לא קיימים, הם רק ערפל, וכל דבריהם זה רק לעורר אותנו בתשובה. כל הפורים זה לחזור בתשובה, פורים זה לא להשתולל, זה לא לפוצץ נפצים, זה לא לשבור דברים, לא להקיא, לא להזיק לאף אחד. פורים זה ממש לעשות תשובה אמיתית, כמו שראו אצל אנ"ש בכל הדורות בפורים שהיו יורדים להם נהרות נהרות של דמעות בקריאת המגילה, היו שופכים נהרות דמעות בזמן הריקודים, וזה "חייב איניש לבסומי בפוריא", לבסומי זה להתבסם, לבסומי זה פנים אדומות מהתלהבות, זה דביקות.

אומר ר' נתן שבפורים צריך להחזיק ראש' יותר מאשר ביום הכיפורים, כי ביום כיפורים נמצאים בבית הכנסת 24 שעות ויושבים רתוקים לכיסא, אבל בפורים צריכים גם לשתות יין, וגם לשמוח ולשיר ולרקוד, ובכל זאת להישאר בישוב דעת ולהיות דבוקים בה', כל השתית יין זה להגיע לדביקות לראות את ה' פנים בפנים, אומר השלחן ערוך שחם ושלום שאדם יחשוב שעל חשבון השתיה הוא יכול לא להגייד ברכת המזון, או להפסיד ערבית, או לא להתפלל בכוונה, לבסומי זה לא קלות ראש, לבסומי זה רק בתנאי שלא תזלזל אפילו בברכה אחת, במנהג אחד, עיקר המצווה היא שאדם יהיה בשמחה "יין ישמח לבב אנוש" כי ביינ יש כוח להתסיס את הדם, וכשלאדם תוסס הדם יותר קל לו לרקוד, לשמוח, יותר קל לו לשיר, זה מקל על השמחה, זה מגביר את השמחה.

יום הפורים זה הודאה על כל השנה, כי אדם צריך להיות שמח כל השנה, אבל אדם לא יכול לשמוח כל השנה שמחה שיוצאת מגדר הרגיל, כי צריך להישאר בשפיות, בישוב הדעת, להיות עם מחיצות השכל, כי השכל מגביל ומצמצם ושומר את האדם, ואילו היין מבטל את מחיצות השכל רח"ל, אבל בפורים אנו רוצים להיפך, לשרוף את כל מחיצות השכל כי בפורים "נכנס יין יצא סוד" ואז מתגלה אצל האדם אהבת ה', ויראת ה', כי אם אדם כל השנה מלא אהבת ה' ומלא דביקות בה' אז בפורים הכל מתפרץ החוצה והוא זוכה לרקוד מרוב אהבת ה' ומרוב דביקות. ואם אדם להיפך - רחוק מדביקות, והוא דבוק במידות רעות, בזלזול בשני, בלשון הרע, אז בפורים מתפרץ אצלו הקלות ראש, והזלזול בשני, כי בפורים מחיצות השכל נשרפות נעלמות על ידי היין. בפורים אנו רוצים לשרוף את כל מחיצות השכל על ידי היין, שבאמת יתגלה אהבת ה' ולא דברים אחרים, כי אדם שכל השנה לוהטת בו אהבת ה' ואין לו מתי להראות את זה אז כשמגיע פורים יכול 24 שעות להראות אהבת ה'.

תפילה לעני
מאת מורנו הרב שליט"א

אנא אל הזון ורחוב, זכנו על ידי שמחת פורים, סעודת פורים ושתיה בפורים, למוהין דאריך, הנמשיכים משער ההמישים, מרישא דלא אתידע, עד שזוכה לרצון עליון ושלא נדע כלל, בבחינת "מה" ונכלל בהשגת המקיפים העליונים של "מה המית ומה פשפשית", עד שלא נדע בין "ארור המן" ל"ברוך מרדכי" זכנו בכח הארת "ברוך מרדכי" לברר את הטא שאול שהיה צריך לברר את כל הניצוצות מעמקי הקליפות ובפרט מקליפת המן עמלק.

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

שמך יועבר לברכה אצל הרב שליט"א לזרע בר-קיימא, לרפואה לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
052-7602440 052-7639126
toratbreslev@gmail.com

פני מלך

מסלול החיים



השגה של אין עוד מלבדו. כי ככל שאדם מבין יותר את האין עוד מלבדו, ככה יותר טוב לו. כל הזמן לבדוק אם אני

נמצא במסלול הזה שאני הולך עם ה'. אם אני נמצא במסלול הזה לעשות את רצון ה'. אז קצת טעייתי, אז קצת התבלבלתי, ה' יודע את זה שאני יכול להתבלבל, העיקר שאני רוצה, העיקר שאני שמה, העיקר שאני לא מסתכל אחורה, העיקר שאני ממשיך, שאני רוצה, ופועל, ומתחיל כל פעם מחדש. אלף התחלות מחדש. רבנו אמר שהיו לו לפחות 20 התחלות כל יום. אדם - אם מהחושך הכי גדול הוא מתעורר לה, רק אז הוא מבין כמה ה' גדול, רק אם הוא עושה אתה עושה דלתתא הוא יכול להתקרב לדעת את גדולת ה'. או ווי מה קורה לי, או ווי איזה נסיונות אני עובר, כל הזמן קורים לי דברים וכבר נמאס לי מזה וכבר נמאס לי מזה, זה הכל צריך, זה הכל כתוב והכל זה מתוכנן והכל זה מסלול שקיים, זה המסלול שהנשמות שלנו צריכות לעבור כדי להגיע לבירורים שלנו, אנחנו לא יכולים לברוח מזה. הקב"ה לא מחכה מאתנו שאנחנו נביא את התיקון השלם. הוא רוצה מאתנו את האתערותא דלתתא שלנו לקראתו, אנחנו רוצים להיות משכן לכבודך, משכן לאור האלוהי, אנחנו לא רוצים את הרצון האישי שלנו. אנחנו מתיישים בתאוות שלנו, אנחנו מצטערים על כל דבר שאנחנו נופלים בו, אם זה בדברים גשמיים שבאסור ואם זה בדברים גשמיים שבהיתר, אם זה בכל מיני מחשבות לא טובות, אם זה בהקפדות על הזולת, אם זה בעצבות שהיא האויב הכי גדול, כל דבר שקורה לי זה בירורים והקב"ה לא כועס עלינו. הוא רק רוצה שנפתח פתח, אבל שנתמיד. שלא נפתח משהו ונלך לישון אלא כל הזמן עוד פתח ועוד פתח וכל הזמן נחייך אל הקב"ה.

אדם קם בבוקר עם כאלה שאיפות טובות, והוא נוטל את הידים ועושה מה שצריך ופתאום הכל מתהפך, או שאנחנו כועסים או שכוועסים עלינו, שכנים, בני זוג, בכל הצורות, בכל האופנים, אבל הקב"ה מראש עשה ככה את כל העולם, אנחנו צריכים לזכור רק דבר אחד; לחייך, להיות בשמחה, זה מה שנשאר לנו, זה מה שה' רוצה. שאנחנו, עם הסבלנות שלנו, עם החיוכים שלנו, עם האמונה שלנו, מה זה אמונה, איפה יש אמונה, כשמבינים? לא! כשמבינים אין אמונה. יש אמונה בחלל הפנוי. לא מבינים מה זה ואין זה ומה קרה ומה פתאום והילד הזה לא התקבל לחיידר, הוא לא הצליח, ואין חיידר בשבילו, ושולחים אותו ממקום למקום ואני לא יודע מה לעשות, ואין פרנסה, ואין דירה - הכל הכל זה מלכתחילה, היה כתוב מראש, מששת ימי בראשית, זה התכנית, זה המסלול, לא קרה לי איזה פנצ'ר, לא קורה לי משהו שלא היה צריך לקרות. כל מה שקורה אתי, הכל הכל הכל זה המסלול של השדה מוקשים שאני צריך לעבור אותו בחייוכים, בשמחה, באהבה. אתה רוצה להתעורר? אתה רוצה להתקרב אל ה'? תלמד לוותר. תלמד ללמד כף זכות. תלמד להסתכל בעינים טובות, להאיר פנים. מתי נפגשים האתערותא דלתתא והאתערותא דלעיליא? זה קורה דרך הדברים הכי פשוטים, שמנשקים את המזוזה, ואומרים ה' תעזור לי, אני יודע שהעולם הזה הוא אין עוד מלבדו, אין פה כלום, אני לא מבקש שום דבר בשביל עצמי, אם בשביל עצמי אז בשביל להתקיים כדי לעשות את רצונך. נכון שאני לא נמצא כל הזמן בדרגה הזו, זה מקיף, אבל אני מבקש מה' שיתן לי עוד

פרפראות התורה

כי הוא, יתברך שמו לעד ולעולמי עולמים, שומע תפילות כל פה, וגם צעקת הדל מקשיב ומשיע. (בני ציון)

“ואתה תצוה את בני ישראל...” (כד' כ')

פעם בא אל הגאון רבי ישראל מסלנט, אחד מתלמידיו, ואמר לו: אדוני הרב! ברצוני לנסוע לגרמניה, ולהטיף מוסר לאחינו היהודים, היושבים שם, ולהחזירם בתשובה. אמר לו רבי ישראל: ועם רוסיה כבר גמרת? אמר לו התלמיד: אתה צודק אדוני הרב. אם כן, אסע לרוסיה. אמר לו הרב: ועם פולניה כבר גמרת? אמר לו התלמיד: אתה צודק. המשיך הרב ואמר לו: ועם העיר שלך, ראדין, כבר גמרת? ואת משפחתך כבר החזרת בתשובה? ואת עצמך כבר תקנת?... אמר לו התלמיד: אדוני הרב צודק. צריך קודם אני לחזור בתשובה שלמה לאבינו שבשמים. וזה שאומר הכתוב כאן: “ואתה” - השתדל שתהא בעצמך ללא דופי מכל הבחינות, ורק אחר-כך יקיים בך “תצוה את בני ישראל” - תוכל להורות ולהדריך אנשים אחרים. הוא שאמר ריש לקיש (בבא מציעא קז', עב'): “קשוט(תקן) עצמך, ואחר-כך קשוט אחרים!”. (בני ציון)

“היה אם בן הכות הרשע” (דברים כה' ב')

כתב הרמ"א בשלחן ערוך (אורח חיים סימן תר"ץ ס"ז), בשם ה"אבודרהם", שהמנהג הוא להכות בקריאת המגילה, כאשר מזכירים את שמו של המן הרשע: “ואין לבטל שום מנהג, או ללעוג עליו, כי לא לחינם הוקבע”. וכתב על-כך ה"מטה משה", שענין זה רמזו בתורה (דברים כה' ב'): “היה אם בן הכות הרשע” - והיה אם בן-” סופי תיבות “המן”, שצריך להכות כשמזכירים את שמו של המן הרשע. ומוסיף על-כך רבנו הרה"ק יוסף חיים, בספרו “בן איש חי” (תצוה את ה'): “המנהג להכות ברגליו על הקרקע ויש נוהגים להכות בידם על הקרקע ואין זה מנהג יפה, אלא ראוי להכות בסנדלים שברגליהם”. (בני ציון)

“ואתה תצוה את בני ישראל...” (כד' כ')

אומר ה"דברי שמואל": “תצוה” - ראשי תיבות “צעקת הדל תקשיב ותושיע” (מתוך תפילות “נשמת כל חי”). זאת, כדי לרמוז לנו שכל יהודי, באשר הוא, ויהיה הגרוע מכל, עד שאין בריה בעולם שהיא יותר שפלה ממנו, לעולם לא ימנע או יתשלל מלהתפלל אל ה' יתברך.

סיפור לפרשה

“ואתה תדבר אל כל חכמי לב...”

מסופר על הגאון רבי אייזל חריף זצ"ל, שהגיע פעם לישיבת וולוז'ין כדי לחפש חתן לבתו. והיות ולא היה בכוחו לבחון את כל בחורי הישיבה, שאל בבית המדרש קושיה עצומה, והכריז שהבחור אשר יצליח לתרצה- יהיה חתן לביתו. מיד הפכה הישיבה כמרחקה, כאשר כל האברכים מאמצים את מוחותיהם, ועמלים ושוקדים יומם וליילה, כדי לפענח את הקושיה העצומה, שכן, מי אינו רוצה להיות חתנו של גאון הדור? תורים ארוכים השתרכו לפני דלת חדרו של ר' אייזל, כאשר בחורים מופלגים בתורה מסבירים לפניו בלטה את תירוץיהם, אך איש לא הצליח למצוא את התירוץ הנכון לקושיית הגאון. וכך, לאחר ימים אחדים, יצא רבי אייזל בידיים ריקות, בחזרה לביתו. והנה, לאחר שעברה המרכבה כבדת דרך מן העיר, שמע לפתע העגלון קול קורא מאחוריו: “עצור! עצור!”. אחד מבחורי הישיבה שרץ אחרי המרכבה, רבי יוסף שלופער שמו, התקרב אל המרכבה, כשהוא תשוש ויגע. “רבי” - קרא מתנשף ומתנשם - “את התירוץ לקושיה...”. “האם מצאת תירוץ לקושיה?” - שאל אותו רבי אייזל. “לא רבי” - ענה לו האברך - “אך חייב אני לדעת מהו התירוץ לקושיה?” מיד אורו פניו של רבי אייזל חריף. “בך חברתי” - קרא בשמחה - “תשוקתך העצומה לתורה, אשר הריצה אותך עד לכאן, כדי לחפש את התירוץ, מראה לי על אהבת התורה שלך, ולכן אותך בחרתי, ואתה תהיה חתני... (בני ציון)

שבת שלום!

“אתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך... להעלת נר תמיד”

מסופר על אחד החסידים, שהלך עם בנו הקטן להפקיד את כספו באחד הבנקים. ניגש החסיד אל הדלפק, מוסר לידי הפקיד את כספו, קיבל קבלה על-כך, ומיד פנה ללכת לדרכו. פתאום התחיל בנו הקטן לגעוע בבכי מר. “מה קרה לך בני היקר?” - נזעק החסיד - “האין חש בטוב?” “לא” - ענה לו הבן - “אני חש בטוב”. “אם כך, שאל אביו, “למה אתה בוכה?” ענה לו הבן: “אני בוכה על שנתת לאותו אדם בבנק חבילת כסף כל-כך גדולה, וקבלת ממנו חתיכת ניר קטנה!”. חייך החסיד לבנו, וענה לו: “בני, אומנם עיניך ראו שנתתי כסף לפקיד בבנק, אך דע לך שבעצם לקחתי. שכן, הפקדתי את כספי בתוכנית חסכון בעלת רווחים נאים מאד, ובעוד כמה שנים אקח מהבנק פי כמה מהסכום שהפקדתי”. וזהו מה שאומר הקב"ה למשה: “ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך” - תגיד לבני ישראל “ויקחו אליך” - שכל מה שישאר נותנים לשם שמים הוא בעצם “ויקחו”. שכן, לעתיד לבוא, יקחו הם את השקעתם, “להעלת נר תמיד” - לתמיד, לנצח נצחים... (בני ציון)

לעילוי נשמת
ברטה בת
פרידה ע"ה

לעילוי נשמת
חנה בת לונה
ע"ה

לעילוי נשמת
טטו בן
סולטנה ז"ל

לעילוי נשמת
יצחק בן
פרידה ז"ל

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים
בן אסתר
טולדנו ז"ל

להצלחת
חיים לביא
בן אסתר
הי"ו

זיו בן רחל
הי"ו הצלחה
ברוחניות
וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א